

דחל מרחלת על כל העולם

האהבה בערה. אבל כאשר התחילו הריוגונים, נשבר לה, ועוד לפני כמה חודשים הם נפרדו לראשונה, אבל חזרו והשלימו. ועכשיו הם נפרדו סופית, ואימו של עמי הגיבה על זה: "מה הוא צריך אותה, כשיש לו מליונרית אמיתית?" אשה כלבבי, האמא הזאת. אשה כלבבי.

רצתה להיות יפה לבעלה, רצתה להפתיע אותו מחדש. לשם כך היא אפילו קצצה בהודמנות את שיערה הנהדר. בקיצור —

בולרים - כן. נשים - לא.

עמי ושרה מור

זוכרים את דייל אלעל עמי מור, לשעבר זיסמן? לא זוכרים. בשעתו הוזכר שמו בפרשת הבולים המפורסמת של אב"ר הם שניאור. עמי אפילו נעצר אז על הקברת בולים, אבל לא משהו רציני. זה היה אז, ועכשיו עומד עמי לקבל את גירושיו מרעייתו שרה, לשעבר קריימן, אחרי שנתיים נישואים. שמועה פופולרית רווחת בעם הזה — ועל מידת נכונותה יותר טוב שלא אוסיף לכם פרטים — שדיילי אלעל הם חבריה עליונים מאוד, מבחינת קשריהם עם המין השני. ומכל הדיילים, מספרת האגדה, אין כמו עמי שלנו לניסים ונפלאות. וכה נפוצה האגדה עד שהגיעה לאוזניו אשתו בארץ. שמעה זו על מעללי אלופה — וההליטה שהיא לא הטיפוס שמוכן לסבול את זה. מה שמוכן בהחלט, בהתחשב בזה שהיא חתיכה רצינית, ויש לה אבא קבלן עשיר. בשנתיים נישואיהם עברה שרה חחת ידיהם של כל ספרי תלאיבי: תמיד היא

ציונות ברומא

נחום גולדמן, נשיא ההסתדרות הציונית מאז שנולד הרצל ועד לפ"נ זמן-מה, הוא אישיות מוכרת לנו. אני הרי לא צריכה לספר לכם עלינו. אתם בטח יודעים. מה שאני רוצה כן לספר לכם, זה איך שכל ההשמצות האלה על חוסר-קומוניקציה בין זקני-ציון לצעירים הם השמצות בלבד. הנה, למשל, גולדמן בן השבעים-ומיידע-כמה לא חדל להתעניין עד עצם היום הזה בדור הצעיר, אשר לא ידע את בנימין זאב תיאודור הרצל. בירתו ברומא, למשל (יש לו יור-תר דירות בעולם, מכפי שיש לי חדר-ריס בדירה) מתגוררת בימים אלו

נחום גולדמן

פועלי כל הבמות, התאחרו

המיקצוע הכי מבוקש בימים אלה, בין צעירים בעלי אמביציה, הוא להיות פועל במה. אני מכירה אישית כמה נמרים צעירים שמסתובבים כרגע ומחפשים דרך להיכנס לברנג'יה. הסיבה היא שמה שהצליחו לעשות כמה פועלי במה בזמן האחרון, לא הצליחו גדולי הזאבים של תל-אביב: זה שבדרך-כלל מתנהלים רומנים בין שחקניות וכוכבות-זוהר שלנו לבין פועלי במה, חש-מלאים וכדומה — זה כבר ישן. אבל לנישואין של ממש הגיע הפרולטרין רק לאחרונה. לפני שבועיים התחתנה חווה איברשטיין עם עמירם טננבאום, פועל הבמה שעבד על הבמה שלה במופעים שלה — ועכשיו נראה שגם רבקה-לה זוהר הולכת בדרכה: היא נראית צמודה ומאוהבת בחתן גבוה ובלונדי, שעבד בהצגות שלה בצפן וצפה. ההליכה הצמודה הזאת היא רצינית מאוד, מדברים כבר אפילו על נישואים. היחיד שלא כליך מאושר הוא היועץ של רבקה-לה, שיעץ לה שזה לא עסק בשבילה. פשוט לא נאה למעמד של כוכבת. הרושם שלי הוא, שהפעם לא תקשיב רבקה-לה לעצת היועץ.

דופק מודרני

במוזיאון

כשאתם שומעים את המילה מוזיאון אתם בטח מתארים לעצמכם מוסד רציני ונישא מנהל על-ידי פרופסורים אנטי-קות שבקושי גוררים את רגליהם. מה שמוכיח כמה שאתם כבר מבינים באמנות ובמוזיאונים. המנהל האמנותי של מוזיאון ישראל למשל הוא ד"ר יונה פישר (בנו של מוריס פישר ז"ל, לשעבר שגריר ישראל באיטליה), וכמו שהוא דוקטור, וכמו שהוא מנהל מוזיאון, ככה הוא נחשב על-ידי חתיכות עיר-הקודש לאחד הרווקים המושכים ביותר שם. הוא בן שלושים ומשהו, בעל קסם שאין לעמוד בפניו, ונוסף לזה יודע גם כנראה לנהל מוזיאוני, כי בזמנו אפילו הציעו לו לנהל את המוזיאון באמסטרדם. לפני שמונה חודשים בערך התחילה לי עבוד במוזיאון יפהפייה בת 19 בשם דניס, שהתאהבה בדוקטור המקסים ו-להיטר, דבר שהוליד רומן בין כותלי ה-מוזיאון. אבל זה עוד כלום: ישנו שם במוזיאון עוד דוקטור אחד — ישי שחר. בערך בוגילו של פישר, אבל לא מנהל אמנותי אלא רק מנהל אגף ה-חינוך. שני הדוקטורים לא מדברים ביניהם, אבל זה לא הפרע לדוקטור שחר להתאהב בחתיכה של דוקטור פישר. עד כדי כך, שכשדניס נסעה לבקר את הוריה בשווייץ, נסע שחר אחריה. מה היה בדיוק בשווייץ אני לא יודעת. אבל מה היה בארץ אני כן יודעת: לפני חודשיים הסתיים הרומן בין פישר ודניס, ואז שחר הודיר מיד להיכנס לתמונה — ולפני חודש התחתן עם העלמה. ומה היתה הפקודה הראשונה שקיבלה ה-כלה הסרייה מהחתן הטרני? כמוכן: שאסור לה לראות את עצמה יותר במוזיאון ישראל. אלא מה?

את הכסף! דיונים, דיונים

אם מישהו מכס המתין בשבוע שעבר ב"שדח"דוב" לעלות למטוס "ארקיע" שיובילו אינני יכולה-לדאבונני-לציון-לאן, וכעבור רבע שעה של איחור שמע הודעה שיהיה עיכוב נוסף, כי נתגלה קילקול במטוס — אז יש לי הנחה בשבילי: המטוס היה בסדר גמור. מה שהתקלקל זה משהו אחר לגמרי. בדרך-כלל נוהגות חברות-התעופה לא-סוף את אנשי הצוות מבתיהם. "ארקיע" אינה נוהגת כך — וכאשר התי-ברה, כשהגיע מועד הטיסה האמורה, ש-הטייס והדיילת נעדרים, נשלחה מונית בחולה להזעיקם מבתיהם. בבית הראשון לא מצאה המונית איש, אבל בבית השני מצאו — את שניהם: הטייס והדיילת, לבושים לא בדיוק לפי הוראות החברה, נהגלו במיטתה. קרה להם אסון: הם נרדמו. עכשיו מתנהלים ב"ארקיע" דיונים קדחתניים איך להגיב על העסק. שאלה עדינה במיוחד, בגלל שהטייס נשוי. מה יהיה הסוף, מכל הדיונים האלה?

אם זה לא מספיק, או עוד בא שליח של התיאטרון לבית המעצר באב-בכיר, ביקש מאשר שרף להחזיר לו את המפי-תחות של המכונית של הבימה שברשר-תו, ומסר לו מכתב-השעייה מתפקדו. שרף הודיע, בתגובה, שהוא יחזיר את המפתחות רק כשיצא מבית-הסוהר. דבר אחד ברור בינתיים, וכולם: אם מעלי השניים — לא לכיסם הם מעלו. בתי-עמי גרה בדירה שכורה צנועה, ובעלה עובד כשכיר בשם. שרף גר בדירה של שניים והצי חדרים עם אשתו, שלושה יל-דיב ואמו הקשישה. אז לאן בכל זאת הלך הכסף?